

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/499/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914202109
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7914202109.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Mesto Košice, so sídlom v Košiciach, Trieda SNP č. 48/A, IČO: XXXXXXXX proti žalovanej M. H., J. X.X.XXXX, G. I. N. W.. Š. Č.. X, zastúpenej Z.. K.. P. H., J. X.X.XXXX, G. I. N., Š. XXX/3, o zaplatenie 68 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 3. júla 2015 č.k. 12C/212/2014-87 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia 68 eur s príslušenstvom s tvrdením, že žalovaná si nespĺnila svoju povinnosť uhradiť mu náklady vynaložené na odtiahnutie motorového vozidla, ktorého bola prevádzkovateľom, ku ktorému došlo z dôvodu, že vozidlo bolo zaparkované na ceste tak, že vytvorilo prekážku v cestnej premávke v meste Košice, pričom žalobca bol osobou oprávnenou na odstránenie tejto prekážky. Zároveň žalobcovi uložil povinnosť uhradiť žalovanej trovy konania v sume 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení poukázal na obranu žalovanej, že žalobca vykonal odtiahnutie motorového vozidla, hoci neporušila žiadny predpis upravujúci premávku motorových vozidiel.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že:

- mestská polícia žalobcu dňa 6.5.2013 nariadila odtiahnutie osobného motorového vozidla L. P., D.Č.: Y.-XXXBL, prevádzkovateľnou ktorého je žalovaná, a to z miesta, na ktorom bolo zaparkované na ceste na Festivalovom námestí v Košiciach,

- dňa 6.5.2013 žalobca vyhotovil Protokol o odstránení vozidla a ako dôvod odstránenia v protokole zaznačil státie v križovatke a prekážku v cestnej premávke.

- žalobca doručoval prvý výzvu zo dňa 6.5.2013 na úhradu nákladov na odtiahnutie vozidla z dôvodu podľa § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. manželovi žalovanej, ktorý mal uvedené vozidlo zaparkovať ako jeho vodič. Pri preberaní tejto výzvy manžel žalovanej Z.. K.. P. H. pripojil na výzvu žalobcu svoje písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nebol dôvod na odtiahnutie motorového vozidla, pretože nebol spáchaný odstavením vozidla žiadny priestupok,

- žalobca listom zo dňa 5.11.2013 oznámil žalovanej, že dôvodom na odtiahnutie bolo státie a parkovanie jej motorového vozidla tak, že vozidlo tvorilo prekážku cestnej premávky, čím bol porušený zákaz vyplývajúci zo zákona č. 8/2009 Z.z. bez toho, aby uviedol konkrétne ustanovenie zákona č. 8/2009 Z.z.,

ktoré podľa žalobcu bolo porušené a žalovanú vyzval, aby uhradila náklady, ktoré mu vznikli vykonaním odtiahnutia vozidla,

- žalobca podal aj podnet na začatie priestupkového konania Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Trebišove, Okresný dopravný inšpektorát, ktorý záznamom zo dňa 17.6.2013 Č.. Q.-Y.-Q.-XXX/XXXX-K. rozhodol o odložení veci z dôvodu, že zo strany objasňujúceho orgánu nebol priestupok dostatočne zdokumentovaný a objasnený a absentuje protiprávne konanie páchatela, t.j. absentuje objektívna stránka priestupku, a oznámenie žalobcu tak neodôvodňovalo začatie konania o priestupku, ani postúpenie veci podľa § 71 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

4. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal tiež zo zistenia zo správy žalobcu o výsledkoch objasňovania priestupku zo dňa 18.5.2012 č. MsP-7/13/P-70, nachádzajúcej sa v priestupkovom spise Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, Okresný dopravný inšpektorát, že vodič predmetného vozidla pred vjazdom na cestu z chodníka parkoval svoje motorové vozidlo, čím bránil prechádzaniu chodcov, postihnutým osobám a cyklistom prejazd cez cestu a následnom pokračovaní po protihlhom chodníku, čím porušil ustanovenia § 25 ods. 1 písm a) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a mal sa tým dopustiť priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm k) zák. č. 322/1990 Zb.. Konštatoval ďalej, že z fotodokumentácie v označenom priestupkovom spise ako aj z videozáznamu, ktorý predložil žalobca, došiel k zisteniu, že tvrdenia žalobcu, že vozidlo žalovanej vytváralo prekážku cestnej premávky, a že išlo o státie vozidla v križovatke, sú v rozpore s uvedeným obrazovým a kamerovým záznamom, nakoľko z fotodokumentácie na strane č. 10 priestupkového spisu č. ORPZ-TV-ODI2-290/2013-P, ako aj z videozáznamu je jednoznačne preukázané, že v mieste státia motorového vozidla žalovanej nie je žiadny prechod pre chodcov, lebo na mieste, kde je možný prechod cez cestu z chodníka na jednej strane cesty na chodník na druhej strane cesty v mieste parkovania vozidla žalovanej nie je vyznačený prechod pre chodcov a nie je osadená ani dopravná značka prechodu pre chodcov. Dodal, že prechod pre chodcov z jednej strany chodníka na druhú stranu chodníka je vyznačený bielymi pásmi vo vzdialenosti odhadom približne asi 10 m za odstaveným vozidlom žalovanej, pričom v mieste za odstaveným vozidlom žalovanej, kde je prechod pre chodcov vyznačený bielymi pruhmi, neparkuje žiadne motorové vozidlo, ide o voľné priestranstvo, dovoľujúce bezpečný prechod z jednej strany cesty na druhú stranu cesty, teda z chodníka na jednej strane cesty na chodník na druhej strane cesty. Z uvedeného vyvodil, že vozidlo žalovanej je od vyznačeného prechodu pre chodcov v takej vzdialenosti, ktorá dovoľuje bezpečný prehľad a rozhľad chodcom pri prechádzaní prechodu cez cestu. Konštatujúc, že ani na jednej z fotografií vo fotodokumentácii nie je zobrazená žiadna značka križovatky, nie je možné z fotodokumentácie posúdiť, ktorá časť cesty zachytená na fotografiách tvorí začiatok, stred a koniec križovatky, pokiaľ by aj o križovatku išlo, uzavrel, že fotodokumentácia polohy vozidla nachádzajúca sa v priestupkovom spise č. ORPZ-TV-ODI2-290/2013-P ani videozáznam nepreukazujú státie motorového vozidla v križovatke a doplnil, že uvedené skutočnosti zistil z citovanej dokumentácie ako aj z prehraného videozáznamu a tiež z písomných podaní účastníkov a výpovede žalovanej.

5. Po právnom posúdení sporu podľa § 25 ods. 1 písm. d), § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z., § 22 ods. 1 písm. k) zák. č. 372/1990 Zb. žalobu žalobcu na úhradu nákladov na odtiahnutie motorového vozidla žalovanej zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by vozidlo žalovanej tvorilo prekážku cestnej premávke. Dôvodil, že tvrdenia žalobcu o tom, že motorové vozidlo stálo v križovatke alebo že by bránilo chodcom v prechode z jednej strany cesty na druhú, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Napokon dodal, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie, že bol osobou oprávnenou podľa § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. na odtiahnutie motorového vozidla, lebo nepreukázal, že by bol správcom komunikácie, na ktorej bolo motorové vozidlo žalovanej zaparkované a žalobcom odtiahnuté, hoci bol podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku vyzvaný na predloženie takéhoto dôkazu do rozhodnutia súdu o vyhlásení dokazovania za skončené.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a priznal procesne úspešnej žalovanej náhradu trov konania vo výške 16,50 eur, predstavujúcu hodnotu žalovanou zaplateného súdneho poplatku za odpor.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe vyhovieť, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, namietajúci právny záver súdu prvej inštancie, že motorové vozidlo netvorilo prekážku cestnej premávky. Zotrvával na svojej argumentácii, že vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke tým, že stálo v križovatke, a preto bol

oprávnený v zmysle § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. odtiahnuť vozidlo žalovanej pracovníkmi Mestskej polície Košice, ktorí odťah vykonali na základe poverenia Mesta Košice, ako majiteľa a správcu cesty, nakoľko bolo ponechané na mieste, kde tvorilo prekážku cestnej premávky, čo mal žalobca za jednoznačne preukázané pripojeným videozáznamom, a preto mal právo i povinnosť motorové vozidlo žalovanej odtiahnuť a za odťah si vyúčtovať náklady na základe schváleného cenníka odťahovej služby Mestskej polície Košice v celkovej výške 68 eur, ktoré žalovaná bola povinná mu nahradiť do 15 dní od prevzatia vozidla.

8. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla potvrdiť rozsudok v celom rozsahu, majúc za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Odvolanie žalobcu označila za nekvalifikovaný a nepreskúmateľný podnet na inštančné konanie. Podčiarkla, že súd prvej inštancie vykonal všetky procesné úkony, ku ktorým ho zaviazal Krajský súd v Košiciach vo svojom uznesení zo dňa 4.3.2015 sp. zn. 1Co/57/2015, a to predovšetkým zamerať svoje dokazovanie na zistenie, či označené vozidlo stálo na mieste, kde tvorilo prekážku cestnej premávky. Podľa žalovanej pojem prekážka v cestnej premávke je v danom spore subsumovaný so stáťím motorového vozidla žalovanej v križovatke, čo bolo dôvodom pre jeho odťah, keďže odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyslovil právny názor, že vozidlo stálo dňa 6.5.2013 na križovatke v Košiciach na Festivalovom námestí, čím tvorilo prekážku v cestnej premávke. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na znenie § 2 ods. 2 písm. e), r), § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z., § 7 písm. b) zák. č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, článok 2 ods. 3, 13 a 20 Ústavy Slovenskej republiky, na skutočnosť, že súd prvej inštancie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vykonal dokazovanie premietnutím CD nosiča, z ktorého zistil, že vozidlo nestálo v križovatke, pretože stálo pred hranicou križovatky, a teda nevytváralo prekážku v cestnej premávke, pričom v rozhodnom čase neboli v mieste státi motorového vozidla umiestnené žiadne vodorovné, či zvislé dopravné značenia, ktoré by zakazovali státi na uvedenom mieste. Zdôraznila, že zo spisovej dokumentácie plynie, že jej motorové vozidlo by nebolo odtiahnuté, ak by nebol spáchaný priestupok, a keďže priestupok spáchaný nebol, nikdy neexistoval právny dôvod na odtiahnutie jej vozidla, čím podľa žalovanej možno rozhodnutie policajta o odtiahnutí jej motorového vozidla pre jeho rozpor s § 7 zák. č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii označiť ako neprimeraný zásah do jej základného práva vlastníť.

9. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa prechodných ustanovení tohto zákona uvedených v § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Odvolací súd (§ 34 CSP) v intenciách citovaných zákonných ustanovení prejednal včas podané odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre jeho potvrdenie a ani zmenu, ale rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. V posudzovanom spore z odôvodnenia napadnutého rozsudku plynie, že prvoinštančný súd žalobu zamietol jednak z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu pre neunesenie dôkazného bremena žalobcu na preukázanie svojho oprávnenia vykonať odťah motorového vozidla žalovanej a jednak z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal, že motorové vozidlo tvorilo prekážku cestnej premávky, a teda že boli splnené zákonné podmienky pre to, aby mohlo dôjsť k odtiahnutiu motorového vozidla žalovanej.

13. Vzhľadom na doterajší procesný vývoj sporu odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade zopakovať, že súd prvej inštancie rozhodol v spore rozsudkom dňa 21.11.2014 č.k. 12C/212/2014-43 tak, že žalobu zamietol vychádzajúc zo zistenia, že príslušníci Mestskej polície Košice vykonali dňa 6.5.2013 o 11,30 hod. na Festivalovom námestí v Košiciach odťah osobného motorového vozidla žalovanej, za čo žalobca vyúčtoval žalovanej náklady za odťah vozidla vo výške 68 eura a po právnom posúdení veci podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uzavrel, že žalobca nepreukázal, že by žalovaná alebo vodič predmetného motorového vozidla pri zastavení alebo parkovaní vozidlom na Festivalovom námestí v Košiciach porušili právnu povinnosť, pretože Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v

Trebišove, Okresný dopravný inšpektorát záznamom zo dňa 17.6.2013 č. ORPZ-TV-OD12-290/2013-P rozhodlo o odložení veci z dôvodu, že zo strany objasňujúceho orgánu nebol priestupok dostatočne zdokumentovaný a objasnený a absentuje protiprávne konanie páchatela a oznámenie žalobcu neodôvodňovalo začiatok konania o priestupku alebo postúpenie veci podľa § 71 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom súd bol povinný vychádzať z právnej kvalifikácie skutku v priestupkovom konaní.

14. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 21.11.2014 zrušil Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 4.3.2015 č.k. 1Co/57/2015-62 z dôvodu, že k záveru o tom, že žalobca nepreukázal, žeby žalovaná alebo vodič predmetného motorového vozidla pri zastavení alebo parkovaní vozidlom dňa 6.5.2013 na Festivalovom námestí v Košiciach porušili konkrétnu právnu povinnosť, dospel bez toho, aby akokoľvek hodnotil dôkazy, predovšetkým obsah priestupkového spisu OR PZ v Trebišove, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORPZ-TV-ODI2-P a v spore rozhodol bez toho, aby sa zaoberal tým, či boli splnené podmienky na odťah označeného vozidla, teda: 1/ či označené vozidlo stálo na ceste (vrátane chodníka) na mieste, kde tvorilo prekážku cestnej premávky, 2/ či žalobca je správcom cesty, kde označené vozidlo stálo v rozhodnom čase a 3/ či žalovaná je prevádzkovateľkou označeného vozidla. Po vrátení veci uložil súdu prvej inštancie vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu (§ 226 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu; ďalej len „O.s.p.“) a dokazovanie zamerať na zistenie, či boli vyššie uvedené podmienky na odťah vozidla splnené alebo nie a vykonané dôkazy, vrátane dôkazu priestupkovým spisom a CD nosičom predloženým žalobcom, starostlivo vyhodnotiť s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.) a skutkové a právne závery odôvodniť po všetkých stránkach preskúmateľným rozhodnutím.

15. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie síce v spore vykonal dokazovanie, avšak v písomnom vyhotovení rozsudku nepostupoval v zhode s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil (ust. § 132 O.s.p. ukladá súdu dôkazy hodnotiť podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci), prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. V rozpore s vyššie uvedeným sa súd prvej inštancie uspokojil v rozsudku iba s výpočtom ním vykonaných dôkazov („z fotodokumentácie na strane č. 10 priestupkového spisu č. ORPZ-TV-ODI2-290/2013-P, z prehraného videozáznamu predloženého žalobcom a tiež z písomných podaní účastníkov a výpovede žalovanej“) a následne bez toho, aby ujasnil a identifikoval konkrétne miesto, kde označené vozidlo stálo alebo parkovalo na Festivalovom námestí v Košiciach, už len neprípustne zovšeobecňujúcim spôsobom formuloval tzv. súhrné zistenie, že v mieste státia motorového vozidla žalovanej nie je žiadny prechod pre chodcov, lebo na mieste, kde je možný prechod cez cestu z chodníka na jednej strane cesty na chodník na druhej strane cesty v mieste parkovania vozidla žalovanej nie je vyznačený prechod pre chodcov a nie je osadená ani dopravná značka prechodu pre chodcov, a že prechod pre chodcov z jednej strany chodníka na druhú stranu chodníka je vyznačený bielymi pásmi vo vzdialenosti odhadom približne asi 10 m za odstaveným vozidlom žalovanej, pričom v mieste za odstaveným vozidlom žalovanej, kde je prechod pre chodcov vyznačený bielymi pruhmi, neparkuje žiadne motorové vozidlo, ide o voľné priestranstvo, dovoľujúce bezpečný prechod z jednej strany cesty na druhú stranu cesty, teda z chodníka na jednej strane cesty na chodník na druhej strane cesty. Z uvedeného vyvodil, že vozidlo žalovanej je od vyznačeného prechodu pre chodcov v takej vzdialenosti, ktorá dovoľuje bezpečný prehľad a rozhľad chodcom pri prechádzaní prechodu cez cestu. Konštatujúc, že ani na jednej z fotografií vo fotodokumentácii nie je zobrazená žiadna značka križovatky, nie je možné z fotodokumentácie posúdiť, ktorá časť cesty zachytená na fotografiách tvorí začiatok, stred a koniec križovatky, pokiaľ by aj o križovatku išlo, bez ďalšieho uzavrel, že nebolo preukázané státie motorového vozidla žalovanej v križovatke, pretože to zistil z fotodokumentácie ako aj z prehraného videozáznamu a tiež z písomných podaní účastníkov a výpovede žalovanej.

17. Z relevantnej časti odôvodnenia v poradí druhého napadnutého rozsudku je tak nutné vyvodit', že súd prvej inštancie sa dôsledne v súlade s § 226 Občianskeho súdneho poriadku účinným v čase rozhodovania odvolacieho súdu, neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, pretože nie je zrejмый vecný argumentačný reťazec súdu prvej inštancie, na základe ktorého dospel k svojmu záveru, že

žalobca nepreukázal, že označené motorové vozidlo tvorilo prekážku cestnej premávky. Nijako sa nevyjadril k tomu, ako (a ktorú) právnu normu aplikoval. Zrejmy je iba výsledok - záver o zamietnutí žaloby, ktorý sa zakladal na rôznych dôvodoch, ktoré však nijako bližšie neosvetlil, ak žalobu zamietol tak pre nepreukázanie, že označené motorové vozidlo tvorilo prekážku cestnej premávky, lebo vozidlo žalovanej stálo od vyznačeného prechodu pre chodcov v takej vzdialenosti, ktorá dovoľuje bezpečný prehľad a rozhľad chodcom pri prechádzaní prechodu cez cestu a nebolo preukázané státie motorového vozidla žalovanej v križovatke, ako i pre nepreukázanie oprávnenia žalobcu vykonať odťah motorového vozidla žalovanej.

18. S poukazom na uvedené tak v posudzovanom spore v rozpore s pokynom odvolacieho súdu ostalo nepreskúmateľné posúdenie otázky, kde konkrétne stálo motorové vozidlo v rozhodnom čase na Festivalovom námestí v Košiciach, či vozidlo stálo na takom mieste (na ceste vrátane chodníka), že tvorilo prekážku cestnej premávky, či žalobca bol (je) správcom cesty na ktorom stálo vozidlo, ktorého prevádzkovateľkou bola žalovaná, t.j. či boli splnené podmienky v zmysle § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase, kedy došlo k odťahu motorového vozidla žalovanej dňa 6.5.2013 (ďalej len „zák. o cestnej premávke“), podľa ktorého správca cesty mohol odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa vtedy, ak bolo na mieste, kde tvorí prekážku cestnej premávky. Prekážkou cestnej premávky je pritom všetko, čo môže ohroziť alebo obmedziť jazdu vozidiel a pohyb chodcov (§ 2 písm. r/ zák. o cestnej premávke). Za takejto situácie (pri absencii skutkového záveru, na akom konkrétnom mieste na Festivalovom námestí v Košiciach stálo v rozhodnom čase označené vozidlo) nie je zrejmé ani to, na základe akých úvah dospel súd prvej inštancie k záveru, že vozidlo žalovanej stálo od vyznačeného prechodu pre chodcov v takej vzdialenosti, ktorá dovoľuje bezpečný prehľad a rozhľad chodcom pri prechádzaní prechodu cez cestu a že nebolo preukázané státie motorového vozidla žalovanej v križovatke, ak k tomuto záveru dospel bez toho, aby vo svojich úvahách reflektoval právnu úpravu, ktorá na účely zákona o cestnej premávke v zmysle § 2 rozumie križovatkou miesto, v ktorom sa cesty pretínajú alebo spájajú (písm. j/), hranicou križovatky miesto vyznačené vodorovnou dopravnou značkou „Priečna súvislá čiara“, „Priečna súvislá čiara so symbolom Daj prednosť v jazde!“ alebo „Priečna súvislá čiara s nápisom STOP“; kde takáto vodorovná dopravná značka nie je, hranicu križovatky tvorí kolmica na os vozovky v mieste, kde sa pre križovátku začína zakrivenie vozovky (písm. e/), chodcom účastník cestnej premávky pohybujúci sa pešo; chodcom je aj osoba, ktorá napríklad tlačí alebo ťahá sánky, detský kočik, vozík pre osoby so zdravotným postihnutím alebo ručný vozík s celkovou šírkou nepresahujúcou 600 mm, osoba, ktorá sa pohybuje na lyžiach, korčuľiach, skejtborde alebo obdobnom športovom vybavení, pomocou mechanického alebo elektrického vozíka pre osoby so zdravotným postihnutím, a osoba, ktorá tlačí bicykel alebo motocykel, alebo vedie zviera (písm. f/), chodníkom komunikácia alebo časť cesty určená pre chodcov, ktorá je spravidla oddelená od vozovky výškovo alebo iným spôsobom (písm. g/), krajinou časť cesty od kraja vozovky po kraj cesty (písm. i/).

19. Z oznámenia o odťahu motorového vozidla zo dňa 5.11.2013 (č.l. 7 súdneho spisu) pritom vyplýva, že odťah sporného motorového vozidla bol vykonaný z dôvodu státia a parkovania na mieste, ktoré tvorilo prekážku cestnej premávky. Ide o dôvod uvedený v ust. § 43 ods. 4 písm. a) zákona o cestnej premávke, podľa ktorého správca cesty môže odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa ak je na mieste, kde tvorí prekážku cestnej premávky.

20. Prekážka v cestnej premávke je definovaná ust. § 2 ods. 2 písm. r) tak, že prekážkou cestnej premávky je všetko, čo môže ohroziť alebo obmedziť jazdu vozidiel a pohyb chodcov.

21. Pre záver o splnení podmienky pre vykonanie odťahu je tak v zmysle citovaného ustanovenia § 43 ods. 4 písm. a) zákona o cestnej premávke podstatným záver o tom, či vozidlo odstavené žalovaným obmedzovalo jazdu vozidiel alebo pohyb chodcov, teda či vozidlo vykazovalo znaky prekážky cestnej premávky. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že prekážku cestnej premávky môže bezpochyby tvoriť i vozidlo ponechané na pozemnej komunikácii (ceste vrátane chodníka) v rozpore s § 23 až 25 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, lebo tieto ustanovenia určujú miesta, kde vodič môže zastaviť a stáť, resp. zastaviť a stáť nesmie a vozidlo, ktoré stojí na mieste, kde to zákon o cestnej premávke nedovoľuje, môže tak ohroziť alebo obmedziť jazdu vozidiel a pohyb chodcov. Súd prvej inštancie však v odôvodnení rozsudku dospel k záveru, že vozidlo mohlo stáť na mieste, z ktorého bolo odtiahnuté bez toho, aby tento svoj záver akokoľvek právne odôvodnil a posúdil z hľadiska aplikácie ustanovení § 23 až 25 zák. o cestnej premávke.

22. Podľa § 23 ods. 1 zák. o cestnej premávke vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty, čo najbližšie k okraju cesty a na jednosmernej ceste vpravo i vľavo. Ak nie je ohrozená bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, vodič smie v obci zastaviť a stáť kolmo, prípadne šikmo na okraj cesty alebo zastaviť v druhom rade. Pri stáťí musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre každý smer jazdy. Pri zastavení musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre oba smery jazdy.

23. Podľa § 23 ods. 2 vety prvej zák. o cestnej premávke pri zastavení a stáťí je vodič povinný prednostne použiť parkovisko tak, aby neobmedzoval ostatných účastníkov cestnej premávky.

24. Podľa § 25 ods. 1 zák. o cestnej premávke vodič nesmie zastaviť a stáť a) v neprehľadnej zákrute a v jej tesnej blízkosti, c) na priechode pre chodcov alebo na priechode pre cyklistov a vo vzdialenosti kratšej ako 5 m pred nimi, d) na križovatke a vo vzdialenosti kratšej ako 5 m pred hranicou križovatky a 5 m za ňou; tento zákaz neplatí v obci na križovatke tvaru „T“ na náprotivnej strane vyúsťujúcej cesty, e) na pripájacom alebo na odbočovacom pruhu, f) na zastávke vozidla pravidelnej verejnej dopravy osôb v úseku, ktorý sa začína dopravnou značkou pre zastávku a končí sa 5 m za označnikom zastávky, a tam, kde taká dopravná značka nie je, vo vzdialenosti kratšej ako 30 m pred označnikom zastávky a 5 m za ním; ak je priestor zastávky vyznačený príslušnou vodorovnou dopravnou značkou, platí tento zákaz len pre nástupište a vyznačený priestor, h) na mieste, kde by vozidlo zakrývalo zvislú dopravnú značku, vodorovnú dopravnú značku vyznačujúcu spôsob radenia do jazdných pruhov a určený smer jazdy cez križovatku alebo vyjadrujúcu doplňujúci údaj nápisom alebo svetelné signály, i) na vnútornom jazdnom pruhu, j) na vyhradenom jazdnom pruhu okrem vozidla, pre ktoré je vyhradený jazdný pruh určený, a ak nejde o vnútorný jazdný pruh, k) na cestičke pre cyklistov, l) vo vzdialenosti kratšej ako 5 m od začiatku a 5 m od konca pozdĺžnej súvislej čiary alebo nástupného ostrovčeka tam, kde by medzi touto čiarou alebo nástupným ostrovčekom a vozidlom nezostal voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m, n) pred vjazdom na cestu z miesta mimo cesty alebo na vyhradenom parkovisku, ak nejde o vozidlo, pre ktoré je parkovisko vyhradené, r) na kruhovom objazde, s) na cestnej zeleni a inej verejne prístupnej zeleni, na ostrovčekoch a deliacich pásoch, ak to nie je dovolené dopravnou značkou, t) na mieste, kde by medzi vozidlom a najbližšou električkovou koľajnicou nezostal voľný jazdný pruh široký najmenej 3,5 m, u) na iných miestach, kde zastavenie alebo stáťie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel; osobitne na miestach vjazdov alebo výjazdov z pozemkov, vjazdov a výjazdov z objektov určených na zásobovanie alebo parkovacích miest.

25. Pokiaľ súd prvej inštancie vo vzťahu k otázke obmedzenia pohybu chodcov vychádzal zo skutkového záveru, že na mieste stáťia vozidla neboli vyznačený prevod pre prechod pre chodcov a to tak vodorovným ako ani horizontálnym značením, takýto záver podľa názoru odvolacieho súdu neobjasňuje naplnenie vyššie citovanej zákonnej normy, teda či vozidlo obmedzuje pohyb chodcov. Z priloženého videozáznamu na CD nosiči, ktorý je súčasťou spisu je zrejmé, že vozidlo stálo na vozovke v mieste, kde túto priečne križuje chodník pre chodcov a z videozáznamu je viditeľné, že stojí na mieste stretu chodníka s vozovkou, na ktorom je vyhotovený bez bariérový vstup chodníka na vozovku a bráni chodcom na prechode a v prípade pohybu vodiča sa javí uvedený prechod ako nemožný. Jedine vyhodnotením všetkých uvedených právne relevantných skutočností možno vytvoriť záver o tom, či vozidlo obmedzuje pohyb chodcov a či z tohto dôvodu tvorí prekážku v cestnej premávke. Rovnako pre vyporiadanie sa s otázkou, či vozidlo obmedzovalo prejazd vozidiel je podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné vyhodnotiť konkrétnu dopravnú situáciu na mieste, bez ktorej nemožno uvedenú zákonnú podmienku pre odťah vyvodiť. Skutočnosť, že súd prvej inštancie nemal v otázke celkovej dopravnej situácie na mieste odstaveného vozidla dostatočné informácie, vyplýva z jeho odôvodnenia, kde poukázal na skutočnosť, že na fotodokumentácii nie je zobrazená žiadna značka križovatky a preto nie je možné z jej posúdiť, ktorá časť cesty zachytená na fotografii tvorí začiatok, stred a koniec križovatky, pokiaľ by aj o križovatku išlo a rovnako aj zo skutočností, že poukazoval na prechod pre chodcov vyznačený bielymi pruhmi, na ktorom neparkuje žiadne motorové vozidlo a bližšie neoznačenú plochu označil ako voľné priestranstvo dovoľujúce bezpečný prechod z jednej strany cesty na druhú, teda z chodníka na jednej strane cesty na chodník na druhej strane cesty. Je pritom zrejmé, že uvedený prechod pre chodcov vyznačený bielymi pruhmi je na úplne inom mieste ako bolo vozidlo odstavené, a teda pre vyhodnotenie zákonnej podmienky odťahu nemá žiadny vplyv. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ žalobca na svoje tvrdenia označil konkrétne dôkazy a súd po ich vyhodnotení mal za to, že pre unesenie dôkazného bremena tieto nepostačujú a konkrétne tvrdenia ostali spornými, mal podľa ust. § 118 ods. 2 Občianskeho súdneho

poriadku, účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (od 1.7.2016 ust. § 181 ods. 2 CSP) uvedenú skutočnosť stranám sporu oznámiť tak, aby tieto mali možnosť na takéto závery skutkového stavu reagovať prípadným označením ďalších dôkazov.

26. Odvolaciemu súdu je z obsahu spisu zrejmé, že miesto parkovania vozidla sa nachádza v Košiciach na odbočke z ulice Československej armády do jednosmernej ulice Festivalové námestie, a teda nejde o situáciu, ktorá by pre nedostatok dôkazov mala ostať spornou. Až po objasnení uvedených skutkových okolností možno vyhodnotiť otázku, či sporné motorové vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke.

27. Aj otázku aktívnej legitimácie žalobcu na vykonanie odľahu bude možné vyriešiť až po ustálení dopravnej situácie v mieste, kde bolo vozidlo odstavené z hľadiska toho, či sa toto nachádza na miestnej komunikácii (na ulici Festivalové námestie), keďže v takomto prípade je treba vychádzať z toho, že ide o miestnu komunikáciu, ktorá je podľa ust. § 3d ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách vo vlastníctve obce, teda v danom prípade vo vlastníctve Mesta Košice.

28. Vzhľadom na uvedené tak ostalo skutkové a právne posúdenie súdom prvej inštancie neúplné, a preto nesprávne, pretože súd prvej inštancie dospel k svojmu záveru o zamietnutí žaloby postupom nespreskúmateľne odôvodneným, bez akejkoľvek právnej analýzy a bez toho, aby sa zaoberal námitkami a argumentmi sporových strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie, čím došlo k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý proces (vyplývajúci i z čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a zaťaženiu konania vadou, pre ktorú odvolací súd musí odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť (por. napr. m.m. na lez Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 117/2011).

29. S poukazom na tieto dôvody odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), keďže dospel k záveru, že vzhľadom na nepreskúmateľnosť dôvodov napadnutého súdneho rozhodnutia, nie je účelné a ani možné nahrádzať skutkové zistenia, hodnotenie dôkazov a argumentáciu prvoinštančného súdu, vzhľadom na vyššie uvádzané pochybenia.

30. V ďalšom konaní súd prvej inštancie odstráni vytknuté nedostatky, predovšetkým v intenciách uvedeného po dôslednom posúdení výsledkov vykonaného dokazovania ustáli, kde konkrétne stálo motorové vozidlo v rozhodnom čase na Festivalovom námestí v Košiciach, či vozidlo stálo na takom mieste (na ceste vrátane chodníka), že tvorilo prekážku cestnej premávky, či žalobca bol (je) správcom cesty na ktorom stálo vozidlo, ktorého prevádzkovateľkou bola žalovaná, t.j. či boli splnené podmienky v zmysle § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase, kedy došlo k odľahu motorového vozidla žalovanej dňa 6.5.2013. Výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotí podľa zásad v § 191 CSP, jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom zo skutkových zistení vyvodí právne závery, t.j. uvedie ako podriaďuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenia hmotného práva a ozrejní vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Vysporiada sa pritom so všetkými podstatnými námietkami žalobcu a žalovaného v priebehu prvoinštančného konania i v odvolacom konaní a o žalobe rozhodne rozsudkom majúcim všetky náležitosti v zmysle § 220 CSP.

31. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).